

Parallel ogohlantirishlar — Beshinchi raqam

Yahudo qabilasining Sherining namoyon bo'lishi: Buyuk kurashning yakuniy manzaralarini anglash

Jeff Pippenger

2023-08-08

Biz hali ham murojaat qilayotgan ushbu parchada, Vahiy o'nchi bobida tushib kelayotgan farishta sifatida Masihga izoh berilar ekan, qudratli farishta sifatidagi Masih “Shayton bilan bo'layotgan buyuk kurashning yakuniy sahnalarida U bajarayotgan rolni” namoyon etadi. Masih o'ng oyog'ini dengiz ustiga va chap oyog'ini quruqlikka qo'yganida egallagan “holat”i “butun yer ustidan Uning oliy qudrati va hokimiyatini bildiradi.” Masih “baland ovoz bilan” qichqirganida, U “xuddi sher o'kirgandek” “qichqirdi.”

Masih O'zining qudrati cheksizligini “buyuk kurashning yakuniy sahnalarida” namoyon qiladi va Masih O'zining qudrati cheksizligini namoyon qilganida, buni Yahudo qabilasining Sheri sifatida qiladi.

“Najotkor Yuhannoning oldiga ‘Yahudo qabilasining Arsloni’ va ‘go‘yo so‘yilgandek bir Qo‘zi’ timsollari ostida taqdim etiladi. Vahiy 5:5, 6. Bu timsollar qudrati mutlaq kuch bilan o‘zini fido qiluvchi muhabbatning birligini ifodalaydi. Yahudo Arsloni, Uning inoyatini rad etuvchilar uchun naqadar dahshatli bo‘lsa, itoatkor va sodiqlar uchun Xudoning Qo‘zisi bo‘ladi.” Havoriylarning ishlari, 589.

Masihning Yahudo qabilasining Arsloni sifatida namoyon bo'lishi, Uning ilohiy vaqti-taqozosiga ko'ra, Injil bashoratini ham muhrlash, ham muhrini ochish ishini ta'kidlaydi. Insoniyat uchun sinov muddati yakunlanishidan sal avval, “vaqt yaqin” bo'lganida, “tez orada yuz berishi lozim bo'lgan narsalar”ni ko'rsatib beradigan Muqaddas Kitobdagi alohida bir haqiqatning muhrdan chiqarilishi sodir bo'ladi.

Iso Masihning Vahiyi — Xudo uni O'z qullariga yaqinda sodir bo'lishi lozim bo'lgan narsalarni ko'rsatish uchun Unga berdi; va U buni O'z farishtasi orqali O'z quli Yuhannoga yuborib, ayon qildi. U Xudoning kalomi, Iso Masihning shahodati va o'zi ko'rgan barcha narsalar haqida guvohlik berdi. Ushbu bashoratning so'zlarini o'qiydigan va eshitadiganlar hamda unda yozilgan narsalarni saqlaydiganlar baxtlidir, chunki vaqt yaqin. Vahiy 1:1–3.

“Yaqinlashgan” bo'lgan “vaqt” tarix ichida haqiqatan ham yetib kelganda, uni o'qiydigan, eshitadigan “va unda yozilgan narsalarni saqlaydiganlar” ustiga baraka e'lon qilinadi. Bu maxsus xabar vaqtga bog'liq xabardir va uni faqat “vaqt yaqinlashganda” anglash mumkin. Ana shunda — o'sha vaqtda, undan oldin emas — kishilar Vahiy kitobida “yozilgan narsalarni” o'qiy, eshita “va saqlay” oladilar. “Vaqt yaqinlashganda”, “o'qiydigan”, “eshitadigan” “va unda yozilgan narsalarni saqlaydiganlar” ustiga e'lon qilingan baraka, “oxirzamon vaqti”da Doniyor kitobining ochilishi bilan parallel bo'ladi.

Lekin sen, ey Doniyor, so‘zlarni yashir va kitobni oxirzamon vaqtigacha muhrla; ko‘plar u yoqdan bu yoqqa borib-kelurlar, va bilim ortar. Doniyor 12:4.

Xudoning Kalomini o‘rganishni ifodalovchi “u yoqdan-bu yoqqa” yugurayotgan “ko‘plar” buni Daniel kitobidagi “muhrlab qo‘yilgan” “so‘zlar” ochilgan “oxirzamon”da qilmoqdalar. Ammo Qo‘shma Shtatlarda yakshanba qonunidan sal keyin u yoqdan-bu yoqqa yugurayotgan bokiralarning yana bir toifasi ham bor.

Mana, kunlar keladiki, — deydi Rabbiiy Xudo, — Men yurtga ocharchilik yuboraman; non ocharchiligini emas, suvga tashnalikni emas, balki Egamizning so‘zlarini eshitish ocharchiligini. Ular dengizdan dengizgacha, shimoldan sharqqacha sarson bo‘lib yuradilar; Egamizning kalomini izlab u yoqdan bu yoqqa chopadilar, ammo uni topa olmaydilar. O‘sha kuni chiroyli bokira qizlar va yigitlar tashnalikdan holsizlanadilar. Samariyaning gunohi haqqi qasam ichadiganlar va: “Ey Dan, xudoying tirikdir”, deydiganlar, hamda: “Beer-Shebaning yo‘li tirikdir”, deydiganlar ham yiqiladilar va boshqa hech qachon o‘rinlaridan turmaydilar. Amos 8:11–14.

Samariyaning gunohi Axab va Izebel tomonidan ifodalangan gunoh edi; bunda Axab Qo‘shma Shtatlarni, Izebel esa Katolik cherkovini ifodalaydi. Karmil tog‘ida Ilyos bilan yuz bergan to‘qnashuvda Izebel, Axab va soxta payg‘ambarlar Yakshanba qonunining timsolidir. O‘sha to‘qnashuvda nopok payg‘ambarlarning ikki guruhi bor edi: Baal payg‘ambarlari va butazor ruhoniylari. Baal sajda qilingan xudolardan biri edi; butazorlarda sajda qilingan boshqasi esa Ashtorot edi. Baal erkak xudo edi, Ashtorot esa ayol xudo edi. Ular birgalikda, erkak iloh davlatni, ayol esa cherkovni ifodalaydi.

Danda o‘rnatilgan xudo Samariyaning birinchi shohi Yarovom tomonidan o‘rnatilgan bo‘lib, u Baytilda ham, Danda ham oltin buzoq tiklagan edi. Baytil “Xudoning uyi” degan ma’noni, Dan esa “hukm” degan ma’noni bildiradi; va ular birgalikda Qo‘shma Shtatlarda yakshanbani saqlashni majburan joriy etishdan oldin yuz beradigan cherkov bilan davlatning birlashuvini ifodalaydi. O‘sha ikki oltin buzoq Horunning oltin buzo‘gi orqali ifodalangan edi.

Buzoq — bir hayvon, oltin but esa bir suratdir; shuning uchun Horunning oltin buzo‘gi, shuningdek Yorubomning ikki oltin buzo‘gi ham Amerika Qo‘shma Shtatlarida Yakshanba qonuni majburiy ijro ettirilishidan sal oldin yuz beradigan cherkov va davlat birlashuvini ifodalaydi. Yorubom misolida esa, o‘sha ikki shahar Vahiy kitobida hayvonning surati deb ta’riflangan cherkov va davlat birlashuvi ramziyligiga ikkinchi guvohlikni taqdim etadi.

Beersheba tarzi Ibrohim ahdini ifodalaydi. “Beersheba” nomi ilk bor Ibtido yigirma birinchi bobda tilga olinadi; bu esa havoriy Pavlus o‘z davrida najot topish uchun marosimiy qonunlar va sunnatni saqlab qolish kerak, deb ta’kidlayotganlarga qarshi dalil sifatida qo‘llagan parchadir. Pavlus Beershebaning ilk zikri joylashgan ushbu parchadan foydalanadi. U ayni shu qissadan bir hikoya ichida bir-biridan farqli va o‘zaro zid bo‘lgan ikki ahdni yoritish uchun foydalanadi. Pavlus cho‘rining o‘g‘li bo‘lgan Ismoilni insoniy qudratga asoslangan ahdning timsoli sifatida qo‘llaydi va Ismoilni Ishoq bilan qarama-qarshi qo‘yadi; Ishoqni esa Xudoning qudratiga asoslangan ahdning timsoli sifatida ishlatadi. Muqaddas Kitobdagi ushbu parcha Beersheba ilk bor tilga

olingan joydir va keyinchalik Pavlus ayni shu tarixdan o'z shaxsiy hayotidagi, Muqaddas Kitob tarixida allaqachon tasvirlab berilgan bir vaziyatni bayon qilish uchun foydalanadi. Pavlus Muqaddas Kitob tarixi takrorlanadi, deb ishongan va shuni ta'lim bergan.

Pavlus Ibtido yigirma birinchi bobdan olingan ushbu parcha orqali bir-biriga qarama-qarshi bo'lgan ikki ahdni tasvirlash uchun foydalansa-da, mazkur parchada Xudo Ibrohim bilan tuzgan ikki ahd mavjud, biroq ular Pavlus ushbu voqeadan kelib chiqaradigan ikki ahd emas. Ushbu parchada Xudo yana O'zining Ibrohimni Ishoq orqali ko'p xalqlarning otasi qilish haqidagi va'dasini bajo keltirishini va'da qildi, shuningdek, Ismoilni ham ulug' bir xalqning otasi qilishini va'da qildi. Muqaddas Yozuvning bitta parchasi, tilga olingan to'rtta ahd, va Muqaddas Yozuvlarda Beersheba birinchi marta shu yerda zikr etiladi.

Shuning uchun u Ibrohimga dedi: "Bu cho'rini va uning o'g'lini haydab yubor; chunki bu cho'rining o'g'li mening o'g'lim, ya'ni Is'hoq bilan birga merosxo'r bo'lmaydi". Bu narsa Ibrohimning nazarida o'g'li sababli nihoyatda og'ir bo'ldi. Xudo esa Ibrohimga dedi: "Bola va cho'ring tufayli bu narsa senga og'ir bo'lmasin; Sora senga nimaiki aytgan bo'lsa, uning ovozigacha quloq sol, chunki sening zurriyoting Is'hoq orqali nomlanadi. Cho'rining o'g'lidan ham Men bir xalq vujudga keltiraman, chunki u sening zurriyotingdir". Ibrohim ertalab barvaqt turib, non va bir mesh suv oldi-da, bularni Hojarga berdi; ularni uning yelkasiga qo'ydi, bolani ham unga topshirib, uni jo'natib yubordi. U esa ketdi va Beersheba cho'lida sarson bo'lib yurdi. Ibtido 21:10–14.

Beer-Sheba Ibrohimning ahdini ifodalaydi. Xuddi o'sha bobning o'zida Ibrohim Abimelek bilan ham ahd tuzdi.

Va shunday bo'ldiki, o'sha vaqtda Abimelek va uning lashkarining bosh sardori Pixol Ibrohimga aytib, dedilar: "Sen qilayotgan hamma ishda Xudo sen bilan birgadir. Endi esa bu yerda menga Xudo nomi bilan qasam ichki, menga ham, o'g'limga ham, o'g'limning o'g'ligha ham xiyonat qilmagaysan; balki men senga ko'rsatgan mehribonlikka muvofiq sen ham menga va musofir bo'lib turgan shu yurtingga shunday qilgaysan." Ibrohim esa dedi: "Qasam ichaman."

Ibrohim esa Abumalekni, Abumalekning xizmatkorlari zo'rlik bilan tortib olgan suv qudug'i sababli koyidi. Va Abumalek dedi: "Bu ishni kim qilganini bilmayman; sen ham menga bildirmabsan, men ham bu haqda bugungacha eshitmaganman."

Ibrohim qo'ylar va qoramollarni olib, Abimelekka berdi; va ikkovlari ahd tuzdilar. Ibrohim suruvdan yetti urg'ochi qo'zi bolani alohida qilib qo'ydi. Shunda Abimelek Ibrohimga dedi: "Sen alohida qilib qo'ygan bu yetti urg'ochi qo'zi bolaning ma'nosi nima?"

Va u dedi: "Bu yetti urg'ochi qo'zichoqni mening qo'limdan qabul qilgin, toki ular men uchun guvoh bo'lsin, ya'ni bu quduqni men qaziganman." Shuning uchun u o'sha joyni Beersheba deb atadi; chunki u yerda ikkovlari qasam ichdilar. Shunday qilib ular Beershebada ahd tuzdilar; so'ng Abimelek va uning lashkarining bosh qo'mondoni Fixol o'rnidan turib, Filistlar yurtiga qaytdilar. Ibrohim esa Beershebada bir daraxtzor ekib, u yerda abadiy Xudo bo'lgan Egamizning nomini chaqirdi.

Ibrohim Filistlar yurtida ko‘p kunlar musofir bo‘lib turdi. Ibtido 21:22–34.

Beersheba — Xudoning Ibrohim bilan tuzgan ahdining timsolidir. Muqaddas Kitobda Beershebani Ibrohimning ahdi bilan bog‘laydigan, ahdga oid bir necha tarixiy voqealar qayd etilgan. “Beer” quduq degan ma’noni, “sheba” esa “yetti” degan ma’noni anglatadi. Sheba — Uilyam Miller To‘g‘ri ravishda Levilar yigirma oltinchi bobdagi ikki ming besh yuz yigirma yillik bashoratni ifodalash uchun qo‘llangan “yetti marta” deb tarjima qilingan ayni o‘sha ibroniycha so‘zdir. Bu u kashf etgan ilk “vaqt bashorati” edi va 1863 yilda chetga surib qo‘yilgan birinchi poydevoriy haqiqat ham shu bo‘ldi. Sheba so‘zi to‘rt xil oyatda “yetti marta” deb tarjima qilingan o‘sha parchada, “yetti marta” bilan ifodalangan Xudoning jazosi “ahdimning janjali” deb ataladi.

Shunda Men ham sizlarga qarshi yuraman va gunohlaringiz uchun sizlarni yana yetti karra jazolayman. Va Men ahdimning qasosini oladigan qilichni ustingizga keltiraman; sizlar shaharlaringiz ichida yig‘ilganingizda, Men orangizga vaboni yuboraman; va sizlar dushman qo‘liga topshirilasizlar. Leviticus 26:24, 25.

“Yetti marta” deb tarjima qilingan va Levilar kitobining yigirma oltinchi bobida Xudoning ahdining “nizosi”ni ifodalovchi so‘z — Beer-Sheba so‘zidagi “sheba” — Doniyor kitobida ham ikki marta tarjima qilingan: bir safar Musoning qonunida yozilgan “qasam” sifatida, yana bir safar “la’nat” sifatida. “Qasam” ham, “la’nat” ham “sheba” so‘zidan tarjima qilingan, chunki u nafaqat “yetti” degan ma’noni anglatadi, balki buzilgan taqdirida “la’nat”ni keltirib chiqaradigan ahd yoki “qasam” tushunchasini ham o‘z ichiga oladi.

Ha, butun Isroil Sening qonuningni buzdi, hatto Sening ovozingga itoat etmaslik uchun undan chetga chiqdi; shuning uchun la’nat bizning ustimizga yog‘ildi, va Xudoning quli Musoning qonunida yozilgan qasam ham, chunki biz Unga qarshi gunoh qildik. Doniyor 9:11.

Beer-Shebadagi quduq yonida taqdim etilgan yetti qo‘zichoqni ifoda etgan “sheba”, ya’ni yetti so‘zi ahdni anglatadi. Va Xudoning ahdi yoki Uning qasami shuni bayon etadiki, itoatkorlar yashaydi, itoatsizlar esa o‘ladi.

Beer-Sheba Ibrohimning imoni bilan ifodalangan ahdni ramziy bildiradi. Shunday ekan, Amosning sakkizinchi bobidagi “go‘zal bokiralar”, Matto yigirma beshinchi bobidagi “nodon bokiralar”, shuningdek Doniyor o‘n ikkinchi bobidagi “fosiqlar” bo‘lganlar “Samariyaning gunohi bilan” qasam ichayotganlarida, ular Axab (Birlashgan Millatlar Tashkiloti) bilan zino qilgan va mahluqning surati (Amerika Qo‘shma Shtatlari) ustidan hukmronlik qilayotgan Izabelning (papalikning) tamg‘asiga sodiqlik qasamyodini qilmoqdalar.

O‘sha aynan o‘sha “go‘zal bokiralar” “Ey Dan, xudoying tirikdir”, deb aytganlarida, ular ikki guvoh (Horun va Yorubom) tomonidan aniqlanganidek, buzoqning oltin tasviri oldida sajda qilmoqdalar. Oltin buzoq cherkov va davlatning birikmasi bo‘lgan hayvonning timsolini ifodalaydi.

Xuddi o‘sha bokira qizlar Beershebaning “tarzi” “tirik” deb da’vo qilganlarida, “tarz” so‘zi “yo‘l” degan ma’noni anglatadi. Bu aynan Yeremiyo 6:16 dagi “qadimgi yo‘llar”ning “yo‘llari”ni ifodalash uchun ishlatilgan o‘sha so‘zning o‘zidir. O‘sha bokira qizlar, garchi ular mahluqning

suratiga sajda qilgan va uning hokimiyati belgisini qabul qilgan bo'lsalar ham, hanuz Ibrohimning farzandlarimiz, deb aytmoqdalar. Ular Xudoning Kalomida "sharq" va "shimol" hamda "dengizdan dengizgacha" bilan ifodalangan xabarni izlab, vahimali ravishda u yoqdan bu yoqqa yugurmoqdalar va hanuz o'zlarini Yettinchi kun adventistlari deb da'vo qilmoqdalar, ammo endi juda kech.

Ammo sharqdan va shimoldan keladigan xabarlar uni bezovta qiladi; shu bois u ko'plarni halok qilish va butunlay yo'qotish uchun qattiq g'azab bilan yo'lga chiqadi. Va u o'z saroyining chodirlarini dengizlar orasida, ulug'vor muqaddas tog'da tikadi; biroq u o'z nihoyasiga yetadi, va unga yordam beradigan hech kim bo'lmaydi. Doniyor 11:44, 45.

O'sha bokiralar avvalgi shu ikki oyatning xabarini izlamoqdalar. Oxirzamon vaqtida, 1989-yilda muhrdan ochilgan so'nggi ogohlantirish xabari, Doniyor o'n birinchi bob, qirqinchi oyatda tasvirlanganidek, sobiq Sovet Ittifoqini ifodalovchi "mamlakatlar" papalik va Qo'shma Shtatlar tomonidan supurib tashlangan paytda, papalikning so'nggi yuksalishi va qulashini aniqlab beradi. Shu ikki oyatda sharq va shimol bilan ifodalangan xabar shimol shohini (papani) g'azablantiradi va so'nggi ta'qib boshlanadi; u qirq beshinchi oyatda nihoyasiga yetadi, o'shanda papalik "chodirlar"ni tikadi; bu so'z ibroniychadagi "chodir" ma'nosini bildiruvchi so'zdan kelib chiqqan (chodir jamoatning ramzidir), biroq bu uning "saroyi"ning "chodiri"dir, bu esa davlatni ifodalaydi. U jamoat va davlatning birikishini ifodalovchi chodirni, yoki Yuhanno Vahiy kitobida ataganidek, hayvonning suratini, "dengizlar orasida", ya'ni ko'plik shaklida, o'rnatadi. Go'zal bokiralar Doniyor o'n birinchi bobining qirq to'rtinchi va qirq beshinchi oyatlarida ifodalangan so'nggi ogohlantirish xabarini izlamoqdalar, va darhol keyingi oyatda Mikoil o'rnidan turadi hamda sinov muddati yopiladi. Va o'sha paytda Omos 8:14 da aytilganidek, go'zal bokiralar "yiqiladilar va endi boshqa hech qachon turmaydilar."

Go'zal bokira qizlar ayni vaqtda maxluqning suratiga sajda qilayotgan holda o'zlarini Yettinchi kun adventistlari deb da'vo qilganlarida, Yuhanno ularni o'zlarini yahudiy deb aytadigan, ammo yahudiy bo'lmagan kishilar sifatida tasvirlaydi. Ular Ibrohimning farzandlarimiz, deb da'vo qilmoqdalar, ammo yolg'on gapirmoqdalar.

Mana, o'zlarini yahudiy deb aytadigan-u, ammo unday bo'lmagan, balki yolg'on so'zlaydigan shayton jamoasidan bo'lganlarni Men sening oyoqlaring oldiga kelib sajda qilishga majbur qilaman va seni Men sevganimni bilib olishlariga sabab qilaman. Vahiy 3:9.

Ular papalikning tamg'asini qabul qilganlar va shu tariqa uning xarakterini ham qabul qilganlar. Ular o'zlarini yahudiylar deb e'lon qiladilar yoki o'zlarini Shabbatga rioya qiluvchi Adventistlar deb e'lon qiladilar, ammo keyin ular, boshqa narsalar qatorida, "Xudoning ma'badida" o'tiradigan papaning xarakteriga ega bo'ladilar. Ular o'zlarini Adventistlar deb e'lon qiladilar yoki o'zlarini Adventist ma'badida deb da'vo qiladilar, ammo ular papa masihiy bo'lganidan ortiqroq Adventist emaslar.

"U yoqdan bu yoqqa" yugurib, "Egamizning kalomini" izlayotganlar Doniyor kitobida tilga olingan "donolar" emas, balki ular "qizlar" deb ta'riflanadi. Oyatlarda sarson bo'lib yurgan, ochlikdan qiynalayotgan va tashnalikdan halok bo'layotganlar "Egamizning kalomlari"ni

“tushunmasliklari” ayon, chunki oyatlarning o‘zida ular aynan o‘sha narsani izlayotganlari ko‘rsatilgan. Sinov muddati yopilishidan sal oldin ochib beriladigan Egamizning Kalomi — Iso Masihning Vahiyidir; nodon, yovuz yoki “go‘zal qizlar” esa Doniyor kitobidan keladigan bilimning ortishini tushunmaganlardir. Matto ta’lim berganidek, to‘ygacha ergashib borish uchun zarur bo‘lgan moy ularda yo‘q edi.

O‘sha “ocharchilik” sinov muddatining yopilishidir. Amos ayatlarda non (Xudoning Kalomi) va suvni (Muqaddas Ruhni) izlayotgan “bokiralar” deb ataganlar, Doniyordagi “tushunmaydigan” “yovuzlar”dir. Ular Matto kitobidagi Muqaddas Ruhni izlayotgan nodon bokiralardir; bu esa uch guvohning birgalikdagi tasdig‘i bilan, nikohga tayyorlanish uchun berilgan fursat o‘tib ketganini va ular to‘yga borish uchun libosga ega emasliklarini anglatadi, chunki ular hozir muhrdan ochilayotgan maxsus xabarni “eshitish”dan bosh tortdilar. Maxsus xabar muhrdan ochilgan paytdan boshlab, sinov muddatining yopilishigacha bo‘lgan davr najot uchun so‘nggi da’vat vaqtidir. O‘sha vaqtga tayyorgarliksiz yetib kelmoq — “Juda kech!” degan so‘zlarni eshitishga o‘zini tayyorlamoqdir.

“Yovuzlikda, aldov va gumrohlikda, o‘limning ayni soyasi ostida yotgan bir dunyo bor,—uxlab yotibdi, uxlab yotibdi. Ularni uyg‘otish uchun kimlar qalb iztirobini his qilmoqda? Qaysi ovoz ularga yetib borishi mumkin? Mening ongim kelajakka olib borildi; o‘shanda belgi beriladi. ‘Mana, Kuyov kelmoqda; Uni qarshi olish uchun chiqib boringlar.’ Ammo ayrimlar chiroqlarini to‘ldirish uchun moy olishni kechiktirgan bo‘ladilar va nihoyat juda kech bo‘lganda, moy bilan ifodalangan fe’l-atvor boshqaga ko‘chirib bo‘lmasligini anglaydilar.”
Review and Herald, February 11, 1896.

O‘nta bokira haqidagi masalda ifodalangan payg‘ambarlik chizig‘ida moy xarakterini ifodalaydi, biroq “oltin moy” va “muqaddas moy” ham “Xudoning Ruhi”ning xabarlarini ifodalaydi.

“Butun yerning Egasi huzurida turgan moylangan zotlar bir zamonlar Shtonga qoplovchi karub sifatida berilgan mavqega egadirlar. O‘z taxtini o‘rab turgan muqaddas mavjudotlar orqali Rabbiiy yer aholisiga doimiy aloqa yetkazib turadi. Oltin moy Xudo imonlilarning chiroqlarini lipillab o‘chib qolmasligi uchun ta‘minlab turadigan inoyatni ifodalaydi. Agar bu muqaddas moy Xudoning Ruhining xabarlari orqali osmondan quyilmaganida edi, yovuzlik kuchlari insonlar ustidan butunlay hukmronlik qilgan bo‘lur edi.

“Xudo bizga yuboradigan xabarlarini qabul qilmaganimizda, U sharmanda qilinadi. Shu tariqa, U qalblarimizga quyib, zulmatda bo‘lganlarga yetkazishni istagan oltin moyini biz rad etamiz. ‘Mana, kuyov kelmoqda; uni kutib olishga chiqinglar’, degan chaqiriq yangraganda, muqaddas moyini qabul qilmaganlar, qalblarida Masihning inoyatini asrab-avaylamaganlar, nodon bokira qizlar singari, o‘zlarining Rabbisini kutib olishga tayyor emasliklarini bilib qoladilar. Ular o‘zlarida bu moyini qo‘lga kiritish qudratiga ega emaslar, va hayotlari halokatga uchraydi. Ammo agar Xudoning Muqaddas Ruhi so‘ralsa, agar biz Muso qilganidek, ‘Menga O‘z ulug‘vorligingni ko‘rsat’, deb iltijo qilsak, Xudoning sevgisi yuraklarimizga to‘lib-toshib quyiladi. Oltin quvurlar orqali oltin moy bizga yetkaziladi. ‘Kuch bilan ham emas, qudrat bilan ham emas, balki Mening Ruhim ila bo‘lur, deydi Sarvari Olam Egasi.’ Solihlik Quyoshining yorqin nurlarini qabul qilish orqali, Xudoning farzandlari dunyoda chiroqlar kabi porlaydilar.”

Review and Herald, July 20, 1897.

Amos kitobida u yoqdan bu yoqqa “yugurib yurganlar” “vaqt yaqin bo‘lganda” muhrdan ochiladigan Vahiy kitobidagi maxsus xabarni “tushunish” borasidagi o‘z mas’uliyatini rad etadigan Yettinchi kun adventistlari sinfini aniqlab beruvchi shahodatga qo‘shimcha qiladi.

“Biz hozir nihoyatda xavfli bir zamonda yashamoqdamiz, va Masihning kelishiga tayyorgarlik ko‘rishga intilishda birortamiz ham sustkashlik qilmasligimiz kerak. Hech kim nodon bokiralar misoliga ergashib, o‘sha paytda bardosh bera olish uchun zarur bo‘lgan fe‘l-atvor tayyorgarligini inqiroz kelgunga qadar kutib turish xavfsiz bo‘ladi, deb o‘ylamasin. Mehmonlar chaqirilib, tekshiruvdan o‘tkazilayotgan paytda Masihning solihligini izlash uchun juda kech bo‘ladi. Hozir Masihning solihligini — sizni Qo‘zining nikoh ziyofatiga kirishga munosib qiladigan to‘y libosini — kiyib olish vaqtidir. Masalda nodon bokiralar moy so‘rab yolvorayotgan va iltimoslariga ko‘ra uni ololmay qolayotgan qilib tasvirlanadi. Bu inqiroz vaqtida bardosh bera oladigan fe‘l-atvorni shakllantirish orqali o‘zlarini tayyorlamaganlarni ramziy bildiradi. Bu xuddi ular qo‘shnilariga borib: “Menga o‘z fe‘l-atvoringizni bering, bo‘lmasa men halok bo‘laman”, degandekdir. Dono bo‘lganlar o‘z moylarini nodon bokiralarning lipillab turgan chiroqlariga bera olmas edilar. Fe‘l-atvor ko‘chirib berilmaydi. Uni sotib ham, sotib yuborib ham bo‘lmaydi; uni egallash kerak. Rabbiiy har bir insonga sinov muddati davomida solih fe‘l-atvorni qo‘lga kiritish imkonini bergan; ammo U bir inson vositasi boshqasiga o‘zi og‘ir tajribalardan o‘tish, Buyuk Ustozdan saboqlar olish orqali shakllantirgan, shunday qilib sinov ostida sabr ko‘rsata oladigan va imonini ishga solib imkonsizlik tog‘larini sura oladigan fe‘l-atvorni bera olishi uchun biron yo‘lni belgilamagan. Muhabbatning iforini boshqaga o‘tkazishning — boshqasiga muloyimlik, farosat va matonatni berishning — iloji yo‘q. Bir inson qalbining boshqa bir qalbga Xudoga va insoniyatga bo‘lgan muhabbatni quyishi mumkin emas.”

“Lekin shunday bir kun kelmoqda, u bizga juda yaqin, qachonki xarakterning har bir jihati maxsus vasvasa orqali oshkor bo‘ladi. Prinsipga sodiq qoladiganlar, oxirigacha imonni amal qiladiganlar, sinov muddati avvalgi soatlarida sinov va mashaqqat ostida o‘z sadoqatini isbotlagan hamda xarakterlarini Masihga o‘xshash qilib shakllantirganlar bo‘ladi. Ilohiy tabiatga sherik bo‘lganlar — aynan Masih bilan yaqin tanishlikni tarbiyalagan, Uning donoligi va inoyati orqali shunday bo‘lganlar bo‘ladi. Ammo hech bir inson boshqasiga yurak sadoqatini va aqlning olijanob fazilatlarini bera olmaydi hamda uning yetishmovchiliklarini axloqiy quvvat bilan to‘ldira olmaydi. Biz har birimiz odamlarga Masihga o‘xshash namuna ko‘rsatish orqali bir-birimiz uchun ko‘p ish qila olamiz va shu tariqa ularni hukmda tura olmaydigan o‘sha solihlikni Masihdan izlashga ta’sirlantirishimiz mumkin. Odamlar xarakter qurishdek muhim masalani ibodat ila ko‘rib chiqishlari va o‘z xarakterlarini ilohiy namunaga muvofiq shakllantirishlari kerak.” The Youth’s Instructor, 1896-yil 16-yanvar.